

Dosarul nr. 2ra-1469/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: V. Chiselița)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

11 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nina Maica,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Nina Maica
împotriva Olgăi Chiriac cu privire la repararea prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 11 august 2017 Nina Maica a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Olgăi Chiriac cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a invocat că este proprietara apartamentului nr.
XXXXX.

A menționat că deasupra apartamentului său este situat apartamentul nr.
XXXXX, proprietarul căruia conform certificatului din Registrul bunurilor
materiale nr. 0121113031 din 02 august 2017 este pârâta Olga Chiriac.

A specificat că din veceul apartamentului nr. XXXXX ce aparține pârâtei
permanent sunt scurgeri de apa, în rezultatul căruia este inundat veceul
apartamentului nr. 6 ce aparține reclamantei.

Nina Maica a susținut că în urma inundației s-au deteriorat pereții, tavanul și
țevile în veceul apartamentului dânzei. Mai mult din cauza umezelii permanente în
veceul apartamentului și în tot apartamentul persistă un miros neplăcut și se
formează mucegai.

Astfel, reclamanta a indicat că în rezultatul inundației din apartamentul nr. 10
ce aparține pârâtei Olga Chiriac i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de
3200 de lei și un prejudiciu moral în valoare de 4000 de lei, pe care le solicită de la
Olga Chiriac.

Prin hotărârea din 24 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani s-a respins acțiunea depusă de Nina Maica împotriva Olgăi Chiriac cu privire la repararea prejudiciului material și moral ca fiind neîntemeiată.

La 24 octombrie 2018, Nina Maica a declarat apel împotriva hotărârii din 24 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Nina Maica și a fost menținută hotărârea din 24 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

În acest sens, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a ajuns la concluzia respingerii acțiunii, deoarece nu a fost probat faptul inundației apartamentului nr. XXXXX și că scurgerile au avut loc din apartamentul vecin, adică din apartamentul nr. 10.

Or, faptul că nu există scurgeri de apă din apartamentul nr.10 ce aparține Olgăi Chiriac se confirmă și prin actul ÎM „Regia Comunal Locativă Durlești” la perfectarea căruia a participat și reclamanta Nina Maica.

Referitor la argumentele privind repararea prejudiciului moral, instanța de apel le-a considerat declarative, or, Nina Maica nu a prezentat probe pertinente, concludente și utile care ar indica asupra cauzării prejudiciului moral de către Olga Chiriac.

La 20 mai 2019, Nina Maica a declarat recurs împotriva deciziei din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea cauzei, au aplicat și au interpretat eronat normele de drept material și procedural.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 20 februarie 2019.

Materialele cauzei atestă că decizia instanței de apel a fost expediată părților în data de 18 martie 2019, fiind recepționată de către recurentă la 20 martie 2019, fapt confirmat de către ultima în cererea de recurs (f.d. 157-162).

Astfel, recursul declarat la 20 mai 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Nina Maica, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în

măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Nina Maica, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Nina Maica, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Nina Maica, împotriva deciziei din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat